

ת"פ 17133/04/21 - מדינת ישראל נגד סאהר אבו ערביאן

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 17133-04-21 מדינת ישראל נ' אבו
ערביאן(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: סאהר אבו ערביאן

בשם המאשימה: עו"ד לירן אוהיון ועו"ד שניר חדד

בשם הנאשם: עו"ד נג'ואן שביטה ועו"ד חיכמת מואסי

מזד דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות ניסיון גניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413ב, 25 ו- 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); סיוע לחבלה במזיד ברכב, לפי סעיפים 413ה ו- 31 לחוק העונשין; החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, לפי סעיפים 413ז ו- 29(א) לחוק העונשין. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 2.4.21 סמוך לשעה 21:00 הגיעו הנאשם ואחר בשם מוהנד (להלן: האחר) במכוניתו של האחר לרחוב רמב"ם בנתניה, שם חנתה מכוניתו של המתלונן (להלן: הרכב). הנאשם סייע לאחר לשבור חלון ברכב, אז נכנסו השניים לתוך הרכב וניסו להניעו, ללא הצלחה. השניים עזבו את המקום במכוניתו של האחר, ושבּו לשם מאוחר יותר, כשחנו בצמוד לרכב ונעמדו לידו. למקום הגיעו שוטרים, וכשהשניים הבחינו בהם החלו בבריחה עד שנעצרו. במכוניתו של האחר נתפסו כלי פריצה לרבות 2 מחשבי רכב וכלי עבודה שונים.

טיעוני הצדדים לעונש

1. ב"כ המאשימה עמד על כך שהעבירה בוצעה לאחר תכנון מוקדם, בצוותא עם אחר, תוך הצטיידות בכלי פריצה מתוחכמים (מחשבי רכב), וכי האירוע לא הסתיים עם הגעתם של השוטרים, אשר נאלצו לרדוף אחרי הנאשם

עמוד 1

ושותפו. הוא הפנה לפסיקה ועתר לקבוע מתחם ענישה בין 15-30 חודשי מאסר. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, חרף גילו הצעיר של הנאשם (יוליד 1998) הוא אוחז שתי הרשעות קודמות בעברו, בגין אחת מהן ריצה עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, ותלוי כנגדו מאסר מותנה בן 3 חודשים. רישום פלילי ותעבורתי הוגש וסומן עת/1. משכך עתר להעמיד את עונשו של הנאשם על 20 חודשי מאסר, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ולהוסיף עונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלונן.

ב"כ הנאשם ביקשה ללמוד מעובדות כתב האישום על חלקו הקטן של הנאשם ביחס לשותפו. הנאשם מעד ונגרר בעקבות העבריון העיקרי, וממילא יש ליתן משקל לכך שעבירת הגניבה לא הושלמה. היא הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם ענישה שתחילתו בחודשי מאסר בודדים שניתן לרצות בעבודות שירות, וקצהו העליון בשנת מאסר בפועל. היא עמדה על גילו הצעיר של הנאשם, בן למשפחה קשת יום, נעדר תמיכה כלשהי, נתון במעצר מאז מועד האירוע, איש מבני המשפחה לא טרח ללוותו באיזה מהדיונים - לא בהליך המעצר ולא בתיק העיקרי. בהינתן נטילת האחריות המוקדמת ונסיבותיו של הנאשם, עתרה לגזור את עונשו בתחתית המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו.

דיון והכרעה

מדיניות הענישה הנוהגת

2. רע"פ 4624/20 נסר עגלוני נ' מדינת ישראל (14.7.20): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שנגזר על המבקשים בגין גניבת אופנוע בצוותא, תוך שנדחתה טענת המבקשים לאפליה אסורה בינם לבין שותפם הקטין שנדון למאסר בפועל בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר שריצה. בית המשפט עמד על קביעת בית המשפט המחוזי לפיה גם בהתחשב בעונש שנגזר על הקטין, המבקשים זכו לתוצאה מקלה.

רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.18): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

רע"פ 2054/18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.2018): המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של

תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל- 10 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014): המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר במי שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו ניידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. עונשו של המבקש נגזר ל- 30 חודשי מאסר. הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

ע"פ 7163/13 אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.14) בצוותא עם ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14): כסוואני הורשע כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים) ונדון ל- 4 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. סאלם הורשע בגניבת רכב (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (2 אירועים) ונדון אף הוא ל- 4 שנות מאסר, לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 8-24 חודשי מאסר, מאחר שחלקו פחות מזה של כסוואני. בית המשפט העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

רע"פ 1345/14 עמאד אבו הדוואן נ' מדינת ישראל (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי מדובר בענישה מקילה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

רע"פ 10899/08 יוסף אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל (29.12.08): בבית משפט השלום נגזר עונשם של הנאשם 2 ל- 12 חודשי מאסר (גניבת רכב וכניסה לישראל של כדור) ושל הנאשם 1 ל- 16 חודשי מאסר (הורשע בנוסף בעבירות זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וכניסה נוספת לישראל שלא כחוק). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המשיב 2 על 24 חודשי מאסר ושל המשיב 1 על 32 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות גניבת רכב.

ע"פ (מחוזי חיפה) 36024-05-20 עומר דקה נ' מדינת ישראל (18.06.2020): המערער הורשע בכניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב בצוותא עם אחרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בקלות ראש וברשלנות

(במהלך מרדף, ירד לשול הכביש, לא נענה לקריאות השוטרים, ביצע עקיפה וגרם לתאונת דרכים, סירב לבלום את הרכב עד שלבסוף נשלף ממנו על ידי השוטרים). כן הורשע בהפרעה לשוטר במהלך מילוי תפקידו, ומנגד זוכה מעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה ממנו. בית משפט השלום גזר את דינו ל-14 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 60489-11-19 מוחמד אבו עראם נ' מדינת ישראל (17.2.20, לא פורסם): המערער הורשע בגניבת רכב בצוותא, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זיוף סימני זיהוי של רכב והחזקת כלי פריצה לרכב. המערער ואחר גנבו בצוותא שלוש מכוניות (בשלושה מועדים נפרדים), ובמועד נוסף ניסו ללא הצלחה לגנוב שתי מכוניות. באחד האירועים זייף המערער את לוחיות הרכב "המבצעי". נקבע מתחם עונש בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מהמועדים, ומתחם עונש כולל בין 36-72 חודשי מאסר. המערער שלחובתו עבר פלילי מכביד נדון למאסר בפועל למשך 48 חודשים, והופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים (למשך 8 חודשים ולמשך חודשיים), סה"כ 58 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

קביעת מתחם העונש ההולם

3. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בתי המשפט מצווים להילחם מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב שהוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו (מבין רבים) ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

במעשיו פגע הנאשם פגיעה חמורה בערכים המוגנים: הגנה על רכוש הפרט, נזק כלכלי ישיר שנגרם לבעל הרכב ושיבוש שגרת חייו, נזק כלכלי עקיף שנגרם לכלל הציבור כתוצאה מהעלאת הפרמיות על ביטוח רכב. אמנם מדובר בעבירת ניסיון, קרי, הנאשם ושותפו לא צלחו במזימתם לגנוב את הרכב, אך אין בכך כדי למעט מחומרתה, בפרט משמדובר בעבירה מתוכננת מראש, במסגרתה הצטיידו המעורבים בכלי פריצה, חלקם מתוחכמים ויקרים (מחשבי רכב), נתון שיש בו ללמד על "מקצוענות בתחום". עובדות כתב האישום מלמדות על נחישות לביצוע המשימה שהשניים נטלו על עצמם. לאחר שניסו לשווא להניע את הרכב, עזבו את המקום, אך שבו אליו בהמשך, מתוך כוונה להשלים את עבודתם. רק נוכחותם של השוטרים (שהוזעקו למקום על ידי אזרח שומר חוק) היא שמנעה לבסוף את גניבת הרכב. אם לא די בכך, השניים החלו במנוסה מהשוטרים עד שנעצרו (למען הסר ספק, אני ער למחיקת העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והעונש לא יוחמר בשל כך). מכאן, העובדה שהנאשם הורשע בעבירת סיוע בגין שבירת חלון הרכב, אין בה כדי להפחית מחומרתם של מכלול המעשים. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנהוגת,

מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר.

גזירת העונש בתוך המתחם

4. לזכותו של הנאשם: הוא הודה בבית המשפט במיוחס לו, הביע חרטה, וחסך זמן שיפוטי לא מבוטל. הנאשם צעיר בן 23, נעדר תמיכה משפחתית, וברי כי יקשה עליו לרצות עונש מאסר לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריא.

לחובתו: חרף גילו הצעיר הספיק הנאשם לרצות שני עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא - 6 חודשים בגין קשירת קשר לעוון והצתה, חודשיים ומחצה בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, ולחובתו הרשעה נוספת בפלילים בעבירת גניבה. עונשים קודמים לרבות מאסר מותנה התלוי מעל ראשו, לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולהרע לחברה. מכאן, יש להשית עליו עונשים מוחשיים, הן כדי להלום את חומרת מעשיו, הן כגורם הרתעה לעתיד לבוא. בהינתן שמדובר בעבירה שנועדה להשיא לנאשם רווחים, לא ניתן להשלים את גזירת הדין ללא מרכיבים כלכליים, ואולם לקחתי בחשבון את העובדה שסופו של יום הרכוש לא נשלל מבעליו. אוסיף כי ברגיל היה מקום לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם, אך המאשימה לא עתרה להורות כן, ומשכך רכיב עונשי זה ייפקד מגזר הדין.

5. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה (ת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 31460-11-16, גזר דין מיום 20.2.19), זאת במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 17 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו - 2.4.21.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.21. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 4 תשלומים חודשיים שווים.

ורצופים, החל מיום 10.11.21. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אב תשפ"א, 28 יולי 2021, במעמד הצדדים.